

Underbilag 2 til Bilag 10.**Afskrift af Skrivelse fra Dansk Dampskibsrederiforening til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart dateret 4. Juni 1928.**

I Kontinuation af Skrivelse herfra 6. November 1925 til Erhvervsministeriet (Ministeriets Journal Nr. 174/1922) skal Dansk Dampskibsrederiforening tillade sig at meddele, at Foreningen er blevet opmærksom paa, at Udkastet til Lov om Forsikringsaftaler i §§ 37 og 39 indeholder Regler, som Foreningen paa det bestemteste maa modsætte sig.

Som bekendt er det Hovedsynspunkt, der i nævnte Lovudkast ligger til Grund for Fastsættelsen af Forsikringsværdier, dette, at den forsikrede Genstands Værdi umiddelbart før Forsikringsbegivenhedens Indtræden skal danne Grundlaget for Erstatningsberegningen. Herfra er i § 75 gjort en Undtagelse, for saa vidt angaar Søforsikring af Varer, idet Forsikringsværdien her ansættes til Prisen ved Transportens Begyndelse med Tillæg af 10 pCt.; en Bestemmelse, som er kommet ind paa Foranledning af Søassurandørerne, som hævdede, at de uden en saadan Regel ikke vilde kunne tage den internationale Konkurrence op for Forsikringer vedrørende Vareforsendelser. Derimod lykkedes det ikke Skibsfartens Repræsentanter, som var tilforordnet Forsikrings-Kommissionen, at faa indført Lovudkastet en tilsvarende Bestemmelse, for saa vidt angaar Kaskoforsikring. Dansk Dampskibsrederiforening maa imidlertid nære meget store Betænkeligheder ved, at Lovudkastet, om det vedtages, vil omstøde hidtil gældende Praksis med Hensyn til takserede Kaskopolicer, en Praksis, som har været gældende gennem mange Aar, som baade Assurandører og Redere har fundet og stadig finder er praktisk og hæderlig, og som har arbejdet til fuld Tilfredshed for alle Parter.

Det maa erindres, at Skibe er en Konjunkturartikel, som selv under normale Forhold er undergivet ret betydelige Svingninger. Præmien for Kaskoforsikring er endvidere i Forhold til andre Forsikringspræmier ret høj, og det synes ganske urimeligt, at en Assurandør skal oppebære Præmie af een Værdi, men kun erstatte en ringere Værdi. Det er desuden praktisk ugørligt at konstatere, hvad et Skib er værd i et givet Øjeblik; thi Værdien af Skibet for Rederiet afhænger som Regel af dets Brugsværdi. Skibet kan desuden være behæftet og dets Forlis foraarsage, at Laanet forfalder til Betaling. Rederiet har ingen Sikkerhed for at kunne opnaa passende Laan i det eventuelle nye Skib og mister sin Sikkerhed for ved Skibets Forlis at erholde den aftalte Forsikringssum til Indfrielse af Laanet. Lovudkastets Regler vil da ogsaa præjudicere Redernes Adgang til at faa Prioritetslaan i Skibe.

Følgerne af en Vedtagelse af Lovudkastet i den foreliggende Form vilde blot blive, at de hæderlige og anstændige Assurandører ikke vilde benytte sig af Loven, men erkende, at en Police maa honoreres efter sin Ordlyd og i Overensstemmelse med trufne Aftaler, medens den mindre anstændige Assurandør med Loven i Haand vil have Mulighed for at kunne gaa fra de Forpligtelser, han har paataget sig, og hvorfor han har faaet sin Betaling; og dette kan dog ikke være Lovgivningens Mening.

Under Henviisning til det saaledes anførte skal Dansk Dampskibsrederiforening tillade sig at rette en indtrængende Henstilling til det høje Ministerium om at foranledige, at det Forslag til Lov om Forsikringsaftaler, som man har bragt i Erfaring paatænkes forelagt i kommende Rigsdagssamling, bliver formuleret saaledes, at de heromhandlede Regler om Fastsættelse af Forsikringsværdien, der muligvis kan være rimelige og sunde paa andre Omraader, ikke kommer til at gælde for Kaskoforsikring, hvor de vilde være urimelige og usunde og ændre et gennem mange Aar hævdundet Forhold, som er tilvejebragt ved de interesserede Parters gensidige Aftaler om, hvad der maa anses for god og sund Forretningsgang og stemmende med det praktiske Livs Behov.